

wukupimy a ſo jako wozny twojeje paſtwy wot tebje na-
wiedowac̄ a wodziez̄ damy. Do twojeje miłeje ruki ſebje
a wszech̄ ſwojich a ſwoju zyku woſadu poruczujemy. Ty
chzył naſ wszech̄ miłoscziwje wodziez̄, pſchewodzenie twojich
ſwiatych jandželow nam woſradzec̄, pſchede wschem ſkym
naſ wobarnowac̄, naſche dżelanie požohnowac̄ a naſ tež
dženja ſažo k węcznej ſbóžnoſczi bliże wjesc̄, ſo naſ ſkoro,
wote wscheho ſleho wumóženych, ſ mero mpuſhežiſch a
k tebi ſańdžem̄ do kraſnoſcze, hdzež cže budžem̄ ſe wschemi
jandželemi a ſbóžnymi khwalic̄ wot węcznoſcze hac̄ do
węcznoſcze. Hamjeń.

14.

Wiec̄jorna modlitwa na ſobotu.

Džakujmy ſo temu Knjeſej, pſchetož wón je dobrocziw̄
a jeho dobrota traje węcznje. Haj khwalba, cjeſc̄ a džak
budź tebi daty, Knježe, naſch Božo, ſo ſy naſ tón
zyky thdžen̄ tak miłoscziwje ſwarnował a ſdžeržał. Hac̄
dotal je nam tón Knjes pomhał! tak dyrbim̄ radoſcziwje
khwalic̄. Nětko ſo tež ſtroschtnie ſa tutu nóż tebi poru-
częam̄ do twojeju ſiwerneju rukow a cže proſym̄, ty
chzył nam pod twojim hnadm̄ pſchikryježom a ſchkitom
bje wscheho stracha dobry wotpoczin̄ ſpožcziež. Ach Knježe,
my tajkeje twojeje dobroty a ſiweru njeſbm̄ ſaſluzili; pſchetož
my ſm̄ bjesbóžni byli a ſm̄ wotſtupowali wot twojich
prawisnow a kaſnijow, ſm̄ cže tež w tutym ſańdženym
thdženju jara husto roſrudžowali ſi naſchimi hréchami; ty
pač ſy hnadm̄ a ſmilny a pſchikrywasch naſchu ſlōſcž
Jesom Achrysta dla. Teho dla ſtroschtnie k tebi cžekam̄ a
cže horzo a naležnje proſym̄, ty chzył naſ w tutej nožy
miłoscziwje wobrócež pſched ſtrachom a ſchfodu, chzył
ſwoju ruku nad tutym domom džeržec̄ a nade wschemi